

Til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik

Kære alle.

Jeg har fulgt med i den sidste tids vedtagelse af de nye familiesammenføringsregler, og nu er jeg blevet så harm, at jeg MÅ have luft.

Jeg er 52 år gammel, ustraffet, selvforsørgende, statstjenestemand, borgerlig, og vist det man med et enkelt ord kalder for en "mønsterborger".

Det kan se ud, som om min eneste forbrydelse består i, at jeg for nogle år siden forelskede mig i en ikke-EU borger – en colombianer.

Den kvinde, som jeg elsker, er i sit hjemland ligeledes en mønsterborger, der aldrig har været på kant med loven o.s.v. o.s.v.

Colombia er et land, som også har sine problemer at slås med, og på vore breddegrader ser vi typisk på landet med de værste fordomme.

Nu er det ikke fordi vi har aktuelle planer om at bosætte os sammen i DK. Faktisk ville vi kunne få en langt bedre levestandard i Colombia.

Jeg føler mig blot meget, meget skamfuld over at være dansker, når jeg må forklare hvilke restriktioner mit fædreland har i bestræbelserne på at holde selv de mest hæderlige mennesker ude.

Jeg føler også, at mit fædreland mistænkeliggør **mig**. Mit land tillader ikke, at **jeg**, med min baggrund og levevis, inviterer en fremmed med hjem. Hun skal oven i købet ydmygt søge om visum hver eneste gang, hun skal besøge mig DK.

HVOR ER DET SKAMFULDT OG YDMYGENDE – for hende, for mig, og for Danmark. Det kan vi som danskere **ikke** være bekendt.

Når jeg så begynder at undersøge betingelserne for at være sammen med min elskede i hendes hjemland (som er LANGT mere gæstfri), erfarer jeg også, at mit fædreland ikke tillader dette, uden først at plukke hvad der plukkes kan rent skattemæssigt. Tro ikke at jeg vil flygte fra noget. Det er blot bemærkelsesværdigt, hvor nidkært der går til værks i bestræbelserne på at sikre sig, at der ikke snydes. Det virker faktisk som om man ikke vil tillade én at rejse. Det er faktisk lidt ulækkert.

Mange danskere må være i samme situation som mig/os, og det ender nok snart med, at folk i stedet begynder at udvandre fra DK... Det var måske også meningen?

Jeg håber I snart kan blive enige om at føre en anstændig politik på dette område. Jeg ønsker ikke at tro det, men man kan få det indtryk, at nogle ganske få politikere styrer integrationspolitikken.

Med venlig hilsen
Peter Pedersen